

ת"פ 33335/03/20 - מדינת ישראל נגד מרינה שיכמן, ויקטור יודין, דמיטרי רסקין

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 33335-03-20 מדינת ישראל נ' שיכמן (עציר) ואח'

בפני כבוד השופט אהוד קפלן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. מרינה שיכמן (עציר)

2. ויקטור יודין (עציר)

3. דמיטרי רסקין (עציר)

המבקש: מיכאל כהן

החלטה

(בבקשה להחזרת תפוס)

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם התפרצות לבניין וגניבה.

בעת מעצרים הם נתפסו ברכב.

הרכב נתפס ומוחזק על ידי המשטרה.

2. הבקשה שבפני היא בקשתו של מיכאל כהן להחזיר את הרכב לידי.

תחילתו של העניין בבקשה להחזרת תפוס שהוא הגיש לבית משפט השלום בקריות, שם הוא טען שהרכב רשום על שמו, הוא מסר אותו לנאשם 2 על מנת שיקח אותו לבדיקה לאחר שהתנהל ביניהם מו"מ למכירת הרכב לנאשם 2.

3. ביום 17/12/20 התקיים דיון בבקשה בפני כב' השופט מיכאל ארדמן.

בדיון טענה ב"כ המאשימה כי בעת תפיסת הרכב נתפסו בתוכו מסמכים השייכים לאדם בשם ג'עפרי שזומן לחקירה, ובחקירתו מסר שמכר את הרכב לנאשם 2 וקיבל חלק מהתמורה.

רק שבוע לאחר תפיסת הרכב התבצעה ביום 16/3/20 העברת בעלות בין אדם בשם עמיד אבו אלרוב למבקש-מיכאל כהן.

4. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום בקריות טען מיכאל כהן שהיה זכרון דברים שהנאשם 2 היה צד לו

והוא נלקח בחקירה.

ב"כ המאשימה ציינה שלא ידוע לה על קיום זכרון דברים כזה.

5. בסופו של דבר הדיון בבית משפט השלום בקריות לא הסתיים משום שהתברר לשופט שדן בעניין שם שמשוגש כתב אישום לבית משפט השלום בחדרה, אין לו סמכות לדון בעניין התפוס והסמכות נתונה לבית משפט זה, בחדרה.

6. בדיון שהתקיים בפני חזרו הצדדים על טענותיהם.

מיכאל כהן טען שהוא הבעלים של הרכב, שמסר אותו לנאשם 2 על מנת שיקנה אותו. הנאשם 2 רצה לקנות את הרכב, אך לא היה מרוצה ממנו. את המקדמה של 2500 ₪ הוא לא החזיר לנאשם 2 וסוכם ביניהם שהנאשם 2 ישתמש ברכב למשך חודש ימים ואחר כך יחזיר לו את הרכב והסך של 2500 ₪ ישארו אצל מיכאל כהן.

7. בדיון הוגשה הודעה של פיראס ג'עפרי במשטרה, שאמר שהרכב היה שלו והוא לא מכיר את הנאשמים.

8. הוגש פרוטוקול הדיון של בית משפט השלום בקריות, ממנו עולה שמיכאל כהן טען שם שהיתה העברה בנקאית בה רכש את הרכב אך אין לו אסמכתא לכך.

גם בדיון אצלי הוא טען שהיתה העברה בנקאית כזו והתחייבת להמציאה, אך לא עשה כן.

בכל מקרה, גם לו היתה מוצגת בפני אסמכתא כזו, הרי ללא ספק עולה מדבריו שהוא שילם על הרכב רק לאחר שהרכב נתפס, וברור שהרכב נמכר עוד קודם לכן לנאשם 2.

9. הנאשם 2 בהודעתו במשטרה למי שייך הרכב ושתק, וכאשר נשאל שוב אם זה הרכב שלו, הוא אמר שרשום למי זה שייך. הוא נשאל מי זה היבי מוחמד ואמר שהרכב שייך להיבי מוחמד. הוא נשאל מה הקשר בינו לבין היבי מוחמד, ושתק.

בהמשך הוא אמר שהוא שכר את הרכב לפני 3 שבועות בסכום של 2500 ₪.

10. גרסה זו אינה מתיישבת עם גרסת מיכאל כהן שאמר שהוא מכר לו את הרכב ושהעסקה התבטלה.

כל העניין נראה מפוקפק מאוד.

כל צד לעסקה מתאר אותה אחרת, זה כעסקת מכר, זה כעסקת שכירות, ומה שברור הוא שלא סביר כלל ועיקר שאדם יבוא לקנות רכב, ישלם 2500 ₪ על חשבון מחיר הרכב, יחזיר אותו בטענה שהרכב

לא תקין, ובמקום זאת ישכור אותו ל- 3 שבועות או לחודש ויותר על המקדמה ששילם.

דברים כאלה לא קורים ממש במציאות, ואינני מאמין שזה מה שהיה, במיוחד לאור תשובותיו של הנאשם 2 בחקירתו.

11. מעבר לכך, מיכאל כהן לא הראה שהוא אי פעם היה בעלים של הרכב או שהוא שילם עליו. גם את אותה העברה בנקאית מאוחרת הוא לא הצליח להוכיח.

12. סיכומי של דבר, הבקשה להחזרת התפוס נדחית.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים

ניתנה היום, כ"א אייר תשפ"א, 03 מאי 2021, בהעדר הצדדים.